

V práci lze vysledovat dvě roviny: První obecnějšíchce být příspěvkem k otázce způsobu definice umění. Probírají se dva protikladné přístupy k definování umění: Na jedné straně autonomní teorie umění, reprezentovaná především Kantem a teorií vycházející z sociologického pohledu na estetiku, institucionální teorie umění. V práci se sledují argumenty hovořící proti autonomní teorii, upozorňují se na její problematická místa a na druhou stranu je tato práce pokusem o obhajobu významu institucionální teorie umění v řešení této otázky.

V druhé konkrétnější rovině se sledují a porovnávají v taktostanoveném rámci dvě vybrané koncepce – estetika Jana Mukařovského a feministické teorie umění. Oblastí zájmu se stává především porovnání jejich stanoviska k autonomní teorii umění, způsobu pojetí jejich společného tématu – mimoestetických hodnot a v neposlední řadě způsob, jakým se vyrovnávají s problémy, do kterých úplně odmítají autonomní teorie umění vést. Toto porovnání je využito i k upozornění jak na zajímavá, tak na problematická místa či zhodnocení významu obou koncepcí.